

Limiar

Este volume recolle os textos que as persoas participantes nas VII Xornadas sobre Lingua e Usos. Lingua e Sanidade expuxeron no seu desenvolvemento aló polo mes de decembro de 2010 no salón de actos do Edificio Universitario do Campus de Oza, e que contaron, máis unha vez, coa colaboración da Real Academia Galega e co patrocinio económico da Secretaría Xeral de Política Lingüística.

Logo de realizarmos as edicións anteriores ao abeiro do edificio da Reitoría, o Servizo de Normalización Lingüística, canto organizador das Xornadas, decidiu saír á procura do que se estimaba, en termos televisivos, o público obxectivo das sesións programadas. Sabedores da existencia duns seareiros fieis que acompañan as xornadas ano tras ano, tratábase agora de contarmos tamén con aquel profesorado e alumnado máis directamente relacionado –e aludido– coa materia tratada.

A posteriori o certo é que resultou ser unha aposta arriscada cuxo resultado, xusto é recoñecérmolo, non foi todo o satisfactorio que sería desexable. Non preveramos a rixidez dos novos plans de estudo resultado do espazo europeo único en que a asistencia obrigatoria e cuantificada ás sesións quer teóricas, quer prácticas, previamente planificadas converte a participación nunhas xornadas desta índole nunha tarefa case imposible de afrontar por parte da comunidade universitaria máis directamente afectada. Igual de arriscada era, en principio, a ligazón que desta volta se establecía, pois o sector sanitario adoita ser noticia polas listaxes de agarda, polas continxencias médicas, pola dotación de infraestruturas e os orzamentos destinados ou –no ámbito en que nos movemos– pola repartición da formación académica, mais apenas o é pola lingua en que se desenvolve e interacciona coa sociedade no seu día a día, malia ser un dos piares fundamentais do que demos en chamar estado de benestar. Con todo, aínda que nun principio albergamos dúbidas sobre a viabilidade de sermos quen de

completar un programa o suficientemente amplo e diverso, ben como de atoparmos nomes que lle desen voz e contido, finalmente cabe apracérmonos de que tal tarefa foi realidade e asemade agradecermos ás persoas que así o fixeron posible co seu bo labor.

Quen termar deste libro debe saber que contén intervencións que fan boa a distinción que se adoita establecer entre status e corpus á hora de abordar un escenario ou ámbito desde a planificación lingüística. A situación global da lingua galega nunha macroadministración como é sanitaria, os dereitos lingüísticos dos doentes, os proxectos lingüísticos que se levan feito con vontade normalizadora, o binomio lingua-pensamento... son só algúns dos temas que se recollen nas súas páxinas. Ora ben, nas xornadas tamén se considerou de interese fuxir un tanto dunha abordaxe excesivamente técnica para lle dar voz e espazo a unhas outras visións e disciplinas en que as persoas e a comunicación que entre elas se establece, nun contexto asistencial e terapéutico, seguen a ser as protagonistas á marxe de plans de traballo ou frías estatísticas sanitarias.

Agardamos, en definitiva, que esta nova entrega das actas das xornadas sobre lingua e usos resulte de interese e utilidade. Se co tempo aos traballos que nelas se reflicten lle seguen outros, quer teóricos, quer aplicados, entenderemos como ben destinadas as xornadas, estando como estamos nun ámbito que nos afecta a todos e todas e no que todo semella estar aínda por facer.

XESÚS M. MOSQUERA CARREGAL